

g. dr. Ploj Jakob, odvetnik 8 fl., g. Kunstek Lukež, profesor 4 fl., g. Klobučar Anton, c. kr. sod. pristav 4 fl., g. Čilenšek Martin, profesor 2 fl., č. g. Majcen Ferdo, profesor 2 fl., č. g. Bratuša Alojz, beneficijant 2 fl. 10 kr., č. g. Črako Marko, korvikar 2 fl. 10 kr., č. g. Šalamon Fr., mestni kaplan 2 fl. 10 kr., g. Železinger Fr., profesor 5 fl. Vsem veledušnim dobrotnikom in uzornim ljubiteljem naše gimnazijske mladine izrekamo najprisrčnejšo zahvalo in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema preč. g. v. Benko Hrtiš, gvar-dijan in župnik na Ptujih.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. O veliki noči je bilo na Dunaji prav živo in so delalci raznih vrst imeli zborovanja. Najbolj pa so zidarji le-ta napolnjevali, ker so brez dela že skorej 14 dni. Oni zahtevajo več plačila, radi bi pa po vrhu še zato manj dela, doslej se jim mojstri še niso udali. — V Freiwaldavi, mestu v Sleziji, je bil v ponedeljek velik katoliški shod in so moške izrekli škofom zahvalo za njih izjavo gledé na ljudske šole. — V društvu „Südmark“ dela v Gradci poseben odbor za to, da razpostavi Nemce po slov. vaséh in trgih. Od naših ljudi pa bode najbolje, če se ne spusté nikakor v dotiko s tacim „priseljencem.“ Rad bode potem pobral šila in kopita. — Akademija za rudokope v Ljubnem, na Gornjem Štajarji obhaja v jesen svojo 50letnico. Slovenci nimajo od nje nobene koristi, pač pa jo vzdržuje tudi njih denar. — V Wolfsbergu, na konci lavantske doline, imajo že tudi podružnico „Südmark.“ Da so nemški Korošci pri vsaki reči, ki je na škodo njih slov. so-sedom, to je že žalibog stara resnica in pri tem se še vedno upije, da kalijo le Slovenci mir v koroških pokrajinah! — Skoz Beljak prihaja letos zopet laških delalcev na Koroško; nam se zdi, da bi ljudje tam tudi brez njih shajali. — Tovarna za sukno v Vodmatu na Kranjskem je ustavila svoje delo, ker ji je izmanjkalo naročil za sukno. Veliko delalcev izgubi s tem zaslužek. — Naš rojak dr. Jože Vošnjak se je odpovedal mestnemu odborništvu v Ljubljani. Naša „Deutsche Wacht“ je tega na vso silo vesela. — V Gorici se letos zopet postavlja konservativna stranka na noge, da spravi o prihodnjih volitvah svoje moze v mestni zastop. Čas je že v resnici, da se očisti zrak v tem mestu in odpravi iredentovstvo iz njega. — Iz Primorja gre vsako leto nekaj mladih ljudi v Bosno iskat si dela, tudi letos šlo jih je precejšnje število. — Na kolodvoru južne železnice v Trstu niso slov. ljudstvu prijazni ter se branijo slov. pisem. Neki ljudje so si povsod enaki. — Novo cerkev bodo v Trstu

vendar le zidali; zoper to stavi se sicer starešinstvo po robu, kolikor mu je moči, ali prebivalci sami so za zidanje. — V Hercegovini dobijo frančiškani nov samostan in sicer v belem Mostaru. — Odkar je grof Szápáry predsednik v ogerskem ministerstvu, skuša še tudi stranke nekam združiti, toda grof Apponyi se brani prestopiti v liberalno stranko in vsled tega bode težko kaj iz združenja. — Vlada namerava predložiti v drž. zboru načrt postave „o ponarejanji vina.“ Take postave je, če kje, potreba v ogerskih deželah, saj imajo v njih judje vso kupčijo, torej tudi z vinom v rokah.

Vunanje države. Nekateri listi vedó o necem posvetovanji kardinalov v pričo sv. Očeta Leona XIII. ter jim je šlo v tem za preseljenje papeža iz Rima. Človek pač lahko ugane, da se je to godilo le v glavi kakega „viteza od peresa.“ — Crispi, glava italijanske vlade v Rimu, je sila vesel dolgega pisma iz roke nemškega drž. kancelarja, generala Caprivi. Kancelar menda želi, da se vzdrži še na dalje tripelalijanca ali zveza Nemčije, Avstrije in Italije. — Predsednik francoske republike, Sadi Carnot, poda se v južne kraje ter pride tudi na otok Corsica. Možu je treba pač iz nova hvale in na potovanji dobi se ona po cenil. — Belgijski kralj Leopold II. želi, naj bi se glavno mesto Brüssel zvezalo z morjem in so načrti za dela, ki jih je za to treba, že gotovi. Mesto pridobi s tem veliko koristi, ako se delo posreči. — V Angliji so že vendar-le jeli misliti na to, kako bi se dalo irskemu ljudstvu pomagati. Vlada je za to, naj si irski prebivalci kupijo mala posestva in vlada jim posodi za to denarja ter se ji naj vrne v 40 letih. — Nemški cesar Viljem II. je prepovedal dvoboje tudi pri častnikih, samo v nekaterih slučajih bodo ti še poslej mogoči. — Iz Rusije se poroča, da so se kmetje v finlandskih vaséh spuntali zoper vlado, ali ta novica ni za to, da jo človek verjame. — V Belem Gradu so na veliko noč praznovali obletnico srbskega kraljestva in vlada je izročila nekaterim Rusom „iz hvaležnosti“ visoko odlikovanje. To pa ne bode vsem po volji. — Prvi minister Turčije, Said paša ima zaupanja pri sultanu ter je dobil od njega te dni najvišje odlikovanje. — Z otoka Kreta se javlja, da so turški vojaki vdrli na večih krajih v kršč. cerkve ter so jih oropali, ne da bi imeli za to uzroka. — Iz Afrike je poslal abisinjski cesar Menelik ital. kralju pismo ter se mu zahvaljuje za pomoč Italije. Svet pa sodi, da ta hvaležnost ne bode dolga. — Iz Amerike vrne se nad 1000 ital. ljudi domov, ker niso našli nikjer zaslužka. — Iz Zagreba se je podalo 34 popotnikov v Ameriko in sicer najprej v zjedinjene države, ali se bodo tudi vrnili kedaj

tako veseli, kakor se sedaj podajo tje, to je pa vsprašanje.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Mesto Stridova ima 50 hiš, v katerih prebiva 300 ljudi. Tu je trirazredna ljudska „državna šola“. Nekoliko časa imeli so tudi enorazredno „farno šolo“. V tej poučevalo se je v medjemurskem narečju. Pa ker je imela premalo šolarjev, so jo tedaj opustili, oziroma spremenili v madjarsko državno šolo. Cerkvi pa ima dve, farno in pa cerkev, posvečeno štridovskemu rojaku, sv. Jeronimu. Médjimurci pa ga imenujejo „sv. Remuš“. Ker v tem mestu ne vidiva nikakih znamenitosti, idiva tedaj dalje, potrpežljivi bralec! Od Štridove naprej pelje cesta skozi zelo ozko dolino, katera se pri vasi „Lapšina“ v Mursko polje razširi. V vasi Lapšina stoji kakih 200 korakov od velike ceste, ob Muri, zelo lepa razvalina. Ljudi, ktere smo srečevali, vprašali smo, čegavo je uno posestvo, pa nismo ničesar gotovega izvedeli; rekali so nam samó: „To je grofovsko“. Ta vas spada že pod župnijo sv. Martina. Pri sv. Martinu peljali smo se čez Muro na Prekmurško. Med Martinci in Muro se razprostira velik pašnik. Na istem pašniku paslo se je takrat čez 200 krav, konjev pa še več. Unkraj Mure našli smo zelo prosto postavljeno hišo, to je bila kréma. Nismo hoteli iti v hišo, zunaj pod veliko hruško smo se vsedli. Dali smo si prinesli vina, strošek pa smo seboj imeli: svinjeto, pa še nekaj. V hiši ni bilo nikakšnih pivcev. To je bilo za krémarico ravno prav, ker je bila z otroci sama doma. Tudi mi jej menda nismo bili kaj všeč. Ker se je tako kisló držala, povabili smo jo tedaj h kosilu. Vzela je, kar smo jej dali, pa ni použila ona, ampak razdelila je svoji deci. Pa mi smo tudi deco oddarili, kar je bilo prav. S tem smo se krémarici prikupili in h kratu je postala vljudnejša. Sedaj še le so se razvozljali naši jeziki in krémarica je večkrat hitela v klet ter nam prinesla iz nje rujnega vinca.

Ko se je vrnila ter zopet prejšnje mesto zavzela, vprašal sem jo jaz, kam zahajajo njeni otroci v šolo. Na to vprašanje mi je zelo čudno odgovorila, rekla je: „Nikam. V Lendvo, kamor smo ufarani, nam je predaleč, a k sv. Martinu jih pošiljati ne morem, ker bi jih morala dati čez Muro prevažati, to pa bi stalo na leto mnogo denarja. Raje jih tedaj sama doma odgajam in poučujem, kakor znam in morem; vsaj mi ostanejo otroci nepohujšani, kajti zdanji šolarji so zelo nemarni“.

Zadnje besede, katere je krémarica izgovorila, so mene kot učitelja v srce zbudile. Odgovoriti, ali jej dokazati, da njena trditev ni opravičena, nisem hotel, kajti bil je že čas, da smo odrinili dalje proti Otizi. Pa na tem mestu imam priliko, da ovržem takšno trditev, ko bi kdo izmed čitateljev vtegnil trditi, da surovost šolske mladeži vedno narašča.

Prevdariva tedaj, dragi čitatelj, kdo je kriv popačenosti naše mladeži? Da na to vprašanje dostojno odgovorim, moram poprej poizvedeti, kakšna je bila mladež nekdanj, kajti kdor trdi, da popačenost sedanje mladeži narašča, isti trdi ob enem, da je bila nekdanja mladež npravnejša. Na dalje moramo prav premisliti, zasluži-li v obče vsa sedaj živeča mladež, da se ji nenravnost očita, ali pa so bile morda samó nekatere lastovke, ki so dale povod tem obtožbam? V to bomo zasledovali tedaj odgojo pred kakšnimi petdesetimi leti živeče mladeži in pa odgojo sedanje mladeži. (Dalje prih.)

Smešnica 15 „Kaj“, vpraša potnik, „kaj je vaši novi uri v zvoniku, da že stoji na novo?“ „Nič“, odreže se mežnar, „nič ji ni. Sedaj sicer stoji, a kedar gre, rečem vam, da gre hitreje, kakor vse druge“.

Razne stvari.

(Knezonaškof) Solnograški so dnes, dne 10. aprila ob dveh zjutraj umrli. Slovesen pogreb bode v ponedeljek dopoldne. Naš mil. knezoškof gredó k pogrebu.

(Odpotovanje.) Mil. knezoškof odpeljejo se po pogrebu mil. knezonaškofa k sv. Očetu Leonu XIII. v Rimu ter se vrnejo potem kje dne 6. maja iz Rima. Gledé na to pa izdajo svoj drugi pastirski list do vernih svoje škofije.

(Dež. odbor.) Štajarski dež. odbor je odločil iz dež. kase 300 gld. za pogorelce v Orehovi vesi pri Slivnici.

(Podpora.) Slavno ravnateljstvo slov. posojilnice na Ptuji je darovalo 40 gld. dijaški kuhinji v Mariboru in 20 gld. slov. pevskega društva na Ptuji.

(Zrelostni izpiti.) Minister za uk in bogočastje je odredil, da imajo oni osmošolci, ki se pripravljajo za zrelostne izpite, 6 dni pred skušnjo prostih. Dijakom bode ta odredba gotovo po volji, nam pa ni nič posebno po godu, da se še v eno mer prenarejuje pri teh skušnjah.

(V Rim) sta iz naše škofije se včeraj odpeljala oč. gg. Jakob Caf, kaplan pri sv. Magdaleni v Mariboru in Val. Mikuš, kaplan v Konjicah.

(Misijon.) Pri sv. Vidu na Planini je od dne 8. do 15. aprila sv. misijon in vodijo ga oč. gg. lazaristi iz Celja.